

[Kurt Hansen.]

bemærkningerne om, at det skal overlades til fagforeningerne lokalt at tage stilling til, hvordan formidlingen skal udføres, og i denne forbindelse hvorvidt formidlingen helt eller delvis skal ske gennem de formidlingskontorer, der findes i dag. Vi mener det helt oplagt drejer sig om at få nedlagt hele arbejdsanvisningen og ført den tilbage. Det kan ikke være rimeligt, at folk, der arbejder inden for samme forbund, ikke har de samme muligheder. Skal vi, som jeg var inde på før, have en mulighed for at gøre fagforeningerne til et effektivt redskab i lønkampen, må der ikke kunne ske splittelser, som kan give bevægelser, når vi kommer op på forbundsplan el. lign.

En anden ting i forslaget, som vi heller ikke er vilde med, for at sige det på den måde, er punkt b) i nr. 2. Får man lovfæstet noget sådant, er man med til at cementere, at folk fra det ene fagområde kan flyttes til det andet, og det er noget, vi af al kraft må arbejde på ikke sker. Der kan også være noget med, at hvis man bliver flyttet fra det ene fagområde til det andet, kan man måske i første omgang oppebære den samme løn, men man kan blive fyret inden for det fagområde, man er kommet over i, og så blive ansat under ringere lønvilkår. Det er ikke under de overenskomstsmæssige lønvilkår, men det hører ind under minimallønsområdet; dér kan det få visse konsekvenser.

Jeg vil slutte med at sige, at vi mener, der er problemer med forslaget, men i øvrigt vil vi gerne diskutere det igennem, fordi vi samtidig mener, der er nogle rimelige ting i forslaget, som kan være med til at give arbejderne et bedre udgangspunkt.

Ordføreren for forslagsstillerne (Henning Philipsen) (SF):

Jeg vil indledningsvis gerne takke for de positive bemærkninger, der er faldet om dette forslag, og i hvert fald for den venlige holdning, der er givet udtryk for fra partiets side.

Når arbejdsministeren i sit indlæg spørger, hvad vi mener, når vi i vort forslag taler om egentlig formidling, kan jeg til oplysning om arbejdsministeren og for så vidt også for hr. Kaj Poulsen og hr. Jørgen Jensen og andre fra arbejderbevægelsen sige rent ud, at det, det drejer sig om med dette

forslag, er at få anvisning og kontrol tilbage til fagbevægelsen; det synes jeg skal siges, så der simpelt hen ikke kan være nogen misforståelser.

Men jeg vil gerne føje til, at i modsætning til hr. Kurt Hansen har vi ikke den opfattelse, at arbejdsformidlingen i øvrigt skal nedlægges, tværtimod. Vi har den opfattelse, at alle de opgaver, som jeg tror arbejdsministeren skitserede, i høj grad er nødvendige i forbindelse med, at folk bliver arbejdsløse og hermed arbejdssøgende.

Jeg er enig med arbejdsministeren i, at der findes en lang, lang række opgaver, som arbejdsformidlingen med held vil kunne løse.

Og så vil jeg da meget gerne medgive, at bemærkningerne til forslaget i et bestemt afsnit nok ikke i dag modsvarer det, der er virkeligheden, nemlig dér hvor der står, at der måske ikke længere vil være behov for så stort et personale på arbejdsformidlingskontorerne, som det offentlige fortsat ifølge forslaget skal finansiere. Når man i disse dage ser og hører i tv og radio — og det skal tv og radio bestemt ikke bebrejdes — at man nu er begyndt på en rådgivning for arbejdsløse, så understreger det efter min opfattelse de arbejdsløses behov for at kunne få vejledning. Hvordan med boligsikring? Hvordan med arbejdsløshedsunderstøttelse på de og de betingelser? Der er en lang række opgaver, som det ikke vil tjene noget formål at remse op her, men som jeg synes i høj grad er arbejdsformidlingsopgaver eller opgaver for arbejdsformidlingens personale. Jeg må derfor sige, at når det i denne situation med ca. 150.000 arbejdsløse er rigtigt for radio og tv, eller at de i hvert fald anser det for rigtigt at tage denne rådgivningsopgave op, så er det måske et spørgsmål, om det, selv om man gennemførte vort forslag til folketingsbeslutning, ikke ville være nødvendigt med yderligere personale i arbejdsformidlingen til at hjælpe de mennesker, der måtte være kommet i vanskeligheder, altså med andre ord, at der måske er tale om en underbemanning. Jeg synes, at netop hr. Jørgen Jensen — hr. Jørgen Jensen er jo en gammel erfaren fagforeningsmand, kender dette både på sin krop og i sin hverdag — i sine bemærkninger understreger det nødvendige i måske at få flere folk i arbejdsformidlingen.